

ikke komme ind paa disse Tilfælde, skønt det er hændt, at man i Brugten af denne formentlige Ret endda er gaaet endnu videre end i det foreliggende Tilfælde, idet man har forfremmet Officerer, som ifølge den Stilling de indtog, maatte betragtes som affledige efter den gældende Ordning. Det er mig kun om at gøre at faa Spørgsmaalet saaledes belyst, at det maa blive klart, at denne Udnævnelse ikke bygger paa en Opfattelse af Hærloven, som vi alle kunne være enige om at godkende.

Det er jo kun et enkelt Tilfælde af en hel Række, der her foreligger, men det har sine særlige Sider. Jeg skal ikke opholde mig ved Avancementsforholdene i Hæren, som jo let kunde forrykkes ved en vilkaarlig Gennemførelse af den Opfattelse, den ærede Krigsminister her har gjort sig til Talsmand for. Men det særlige Forhold, som her ligger for, — og nu gaar jeg uden for det rent juridiske — er jo dette, at her har man stillet paa den øverste Post i den praktiske Hærtjeneste en Officer, som siden 1879 fuldstændig har staaet uden for Seledet og ingen som helst praktisk Tjeneste gjort. Jeg ved ikke, om det fra Hærens Synspunkt anses for at være den Vej, ad hvilken en saadan i særlig Grad overordnet praktisk Stilling i Hæren bør naas, men i alt Fald tror jeg ikke, at det fra Befolkningens Synspunkt vil staa som naturligt eller betryggende under disse Forhold netop i den Stilling at ansætte en Officer, hvis Tjeneste i Hæren ligger en halv Menneskealder tilbage. Men dernæst er der jo ogsaa et politisk Element i hele denne Sag, som jeg ogsaa mener, at der er Anledning til at gøre opmærksom paa. Jeg tror, at den Situation, paa hvilken der siden den 1ste April har skullet arbejdes videre i vort politiske Liv, og som ogsaa igennem officielle Udtalelser fra Regeringens Chef er kommen til Orde her i Tinget, ikke fremmes ved en Ansættelse som den, der her har fundet Sted. Jeg kan ikke opfatte det som et naturligt Udtryk for det Standpunkt, man den 1ste April indtog, netop at drage denne Mand frem til en saa afgørende Indflydelse paa vort militære Livs praktiske Side, den Mand, som maatte forlade sin Stilling som Minister, fordi man mente at maatte forlade det System, for hvilket han havde arbejdet. (Hør!) Under saadanne

Forhold forekommer det mig, at der er en særlig Anledning til at drage et Spørgsmaal som dette frem, uanset om der er en Række tidligere Tilfælde, hvor en lignende Mangel paa Hjemmel i Hærloven har været til Stede ved stedfundne Udnævnelser. Det er det mest iøjensaldende Eksempel herpaa, der har fundet Sted, et Eksempel, der ogsaa af reelle Hensyn vækker Betænkelighed rundt om i vide Kredse, og navnlig den reelle Betænkelighed, at det jo i særlig Grad er et Brud paa det Princip, der er Forudsætningen for hele Hærens Ordning, det nemlig, at man skal have vist sin Berettigelse til de højere Stillinger ved først ad praktisk Vej at have vist, at man er i Stand til at gøre Hjælp i de lavere.

For at det kan staa klart, at Folketinget staaer uden for den Betragtning, der har været den ledende ved den nævnte Forfremmelse, vil jeg foreslaa, at vi afslutte denne Forhandling med en Udtalelse, der skulde lyde saaledes: „I det Folketinget udtaler sin Misbilligelse af, at Generalmajor uden for Nummer 3. S. Bahnsen, uden Hjemmel i Hærloven for en saadan Forfremmelse, under 23de Oktober d. A. er udnævnt til Generaløjntant og kommanderende General i første Generalkommandodistrikt, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden (Høgsbro): Det vil altsaa kun være om dette Forslag til en Dagsorden, at Forhandlingen nu vil komme til at dreje sig; jeg antager ikke, at jeg behøver at oplæse Forslaget paa ny.

Bojsen: Naar det ærede Medlem, der har stillet denne Forespørgsel, endte med at tilraade Vedtagelsen af den af ham foreslaaede Dagsorden og motiverede det ved, at man derved vilde tilkendegive, at Folketinget staaer uden for den paatalte Udnævnelse, vil jo ingen bestride, at dette er saa; den staaer Folketinget ganske vist uden for, og der kunde altsaa blive Spørgsmaal om, hvorvidt det overhovedet vilde være hensigtsmæssigt at udtale sig derom. Naar jeg imidlertid ved den foreslaaede Dagsorden er opfordret til at tage Stilling til Spørgsmaalet om dens Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse, saa ønsker jeg at sige nogle Ord